

Олександр Мироненко: «35 опорних пунктів для ЗСУ вже побудовано силами Метінвесту, в планах ще 90»

Операційний директор Групи Метінвест Олександр Мироненко в інтерв'ю Прямому каналу докладно розповів про особливості випуску та облаштування командних сталевих пунктів, масштаби виробництва та плани щодо виготовлення нової продукції для оборони України.

— Командні сталеві бункери – це фактично «криївки» 2:0. Метінвест у межах Сталевого фронту Ріната Ахметова розробив нову конструкцію саме для командного складу. Що спонукало компанію розпочати створення таких командних бункерів?

— Метінвест долучився до програми фортифікації, яка проходить фактично на всіх напрямках фронту. Дуже активно там будується друга-третья лінія, і зараз силами наших фахівців побудовано понад 35 взводних опорних пунктів. І в планах ще близько 90 пунктів побудувати.

У цих пунктах стандартно використовуються наші укриття, понад 330 одиниць яких ми вже передали нашій армії. І постало питання, що потрібно також зробити командні пункти, щоб забезпечувати безперервне керування військом поблизу лінії зіткнення. Після цього у нас була дуже змістовна дискусія з військовими, з командуванням на окремих напрямках. І ми розробили проєкт командного пункту, що складається з 5-6 «криївок». Він ураховує умови, в яких ці пункти використовуються, адже люди там перебувають 24/7 цілий рік. І пункти мають відповідати таким вимогам, щоб забезпечувати комфортне перебування керівного складу біля позицій і безперервне керування військом.

— Як загалом проєктувалися ці пункти? Які основні побажання або потреби командування враховувалися?

— Насамперед пункти мають забезпечувати безперервний зв'язок. Тому вони обладнані й інтернет-зв'язком, і телефонним зв'язком, і всіма іншими засобами зв'язку, які використовують наші військові. Крім того, мають бути обладнані місця, де оператори онлайн спостерігають, що відбувається на лінії зіткнення. Там є люди, які стежать за відео з дронів-розвідників, що курсують лінією фронту. Є люди, які стежать за тим, як змінюються позиції ворога та наші позиції, які бойові дії ведуться на цю мить на лінії зіткнення. Це все робиться з використанням великих телевізорів та комп'ютерної техніки, яку ми теж забезпечуємо.

І, звісно, якщо людина перебуває там 12 годин і більше, вона має працювати в комфортних умовах. Тому пункти мають декілька таких операційних кімнат, де відбувається безпосередній контроль за військом. Також є кімната для проведення нарад, кімната для приймання їжі та відпочинку. І, звісно, нагальні потреби військових: душ, туалет і таке інше – це теж забезпечено. І це все розташовується глибоко під землею для безпеки військових.

— Ви сказали, що там є світло, й інтернет, і телефон. Наскільки складно було провести всі ці

комунікації? І щодо опалення — як ця проблема розв'язується?

— Ці пункти електрифіковані й мають стаціонарні місця для обігріву. Це звичайні електрообігрівачі, що забезпечують досить комфортну температуру. Також пункти обладнано сучасною системою вентиляції, яка не дає застоюватися повітрю.

Щодо забезпечення зв'язку — це робилося разом із військовими. Вони прокладали мережі, а наші спеціалісти робили розведення залежно від того, в якій кімнаті що буде розташовано. Наприклад, десь це банальні розетки, а десь — комунікаційний центр, що забезпечує зв'язок, відеозв'язок, і всі інші речі, що потрібні під час війни XXI сторіччя.

— Як відбувається встановлення таких бункерів на передовій?

— Переважно в нічний час, тому що це 5-6 досить масивних «кришок» — діаметром майже 2,5 м і завдовжки 6 м. Їх треба приховано доставити до місця, і підготувати саме місце. Тобто викопати яму, розмістити їх там. А також зробити ходи сполучення, засипати, укрити в декілька шарів лісом. І це все потребує досить суттєвих безпекових заходів, яких ми вживали разом із військовими. Вони готували інфраструктуру, а ми приїжджали й встановлювали «кришки» та допомагали з облаштуванням.

— Скільки часу займає встановлення такого бункера?

— Якщо ми говоримо про виробництво, то підготовка 5—6 «кришок» займає 4-5 тижнів. Це включно з виробництвом сталі, складанням конструкції та внутрішнім облаштуванням. Щоб готову конструкцію можна було завантажити на вантажівку, доставити, розвантажити й закопувати. Ми кажемо військовим, коли все буде готово, й вони під цю дату готують інфраструктуру там, де розміщатиметься командний пункт.

Ми з військовими перебуваємо на постійному зв'язку. І перш ніж встановлювати ці «кришки», вони приїжджають, ми все перевіряємо на працездатність, а потім передаємо та встановлюємо їх на місцях.

— Ці бункери насамперед мають захищати від артилерійських обстрілів?

— Основна мета цих пунктів — це безперервне керування військом у безпечних умовах. І якщо вони належним чином встановлені, закопані в землю десь на глибину 3-4 метри, вкриті лісом у декілька шарів, то забезпечують захист від влучань артилерії до 152-го калібру.

Ми розуміємо, що пункти встановлюються досить близько до лінії фронту. Туди може долетіти далекобійна артилерія ворога, й треба враховувати всі заходи безпеки, щоб не втратити керування військом. Адже найстрашніше, коли немає координації, немає керування — тоді починаються якісь незрозумілі дії на лінії фронту. І саме тому ці пункти зараз дуже потрібні, й ми продовжуємо їхнє виробництво. Зараз у нас ще близько п'яти пунктів у процесі збирання. Їх розподілятимемо за напрямками та бригадами на передньому краю.

— Чи отримували ви вже відгуки від військових? Які вони?

— Ми встановили перший пункт. Загалом ми отримали схвальні відгуки від командування, яке одержало цей командний пункт. Адже дуже комфортні умови: є місця для відпочинку, роботи, побуту. Але також була деяка критика, якісь речі треба переробити. Це навіть корисно для нас, бо критичні зауваження потрібні, щоб вдосконалювати нашу продукцію і робити її ще кращою та адаптованою для наших військових.

Критика стосувалася побутових дрібниць: там не досить зручні ліжка, там десь треба змінити відстань між вентиляцією та ліжком, тому що дме в голову. Це такі речі, які забезпечать додатковий комфорт.

— Ви сказали, що зараз у виробництві перебуває ще 5—6 таких командних пунктів. Які плани?

— Це запити на виробництво командних пунктів, які ми отримали від бригад. Думаю, коли всі побачать, як вони працюють і наскільки комфортні умови створюються, ми отримаємо додаткові запити. Зараз ми вже обговорюємо наступні етапи виробництва — до 30 командних пунктів, які потрібно буде встановити на одному з напрямків.

— Чи багато людей залучено до виробництва бункерів? Їхнє виробництво засекречене як локаційно, так і щодо осіб, які до нього долучені?

— Ми досить серйозно ставимося до забезпечення безпеки цього виробництва. Адже розуміємо, що ворог постійно шукає місця, де виробляють продукцію для оборони України, і потім завдає удару по цих місцях. Тому всі майданчики, на яких виробляється продукція — і міні трали, й командні пункти та

«криївки» — розташовані за межами наших підприємств. Ми дбаємо про безпеку людей, які працюють на цих об'єктах. І загалом десь до 400-500 співробітників Метінвесту постійно залучені у виробництво продукції оборонного характеру.

— **А якщо загалом говорити про масштаби виробництва, чи є можливості його розширити?**

— Можливості розширення є майже за усіма видами продукції, що ми виробляємо, але зараз ми обмежені в людях, яких можемо залучати до цього виробництва. Адже крім оборонного напрямку в нас ще є стандартне виробництво чавуну, сталі, руди, залізорудного концентрату, на яке теж потрібні люди. І оці 400 працівників відлучені від основного виробництва й залучені до оборонного.

Нам потрібно додатково наймати людей. А зараз це дуже проблематично, тому що є певні питання з бронюванням співробітників. Адже ми працевлаштовуємо через військкомат. Тобто людині потрібно офіційно оформитися, зареєструватися у військкоматі. І коли люди це чують, вони кажуть: ми краще пошукаємо щось інше.

Тому ми зараз намагаємося тісно співпрацювати з Мінекономіки та Міноборони. Так, ми здатні нарощувати обсяги виробництва, але нам для цього треба забезпечити умови. У нас є місяця та обладнання – нам потрібні люди. А людей потрібно забронювати, щоб вони могли займатися військовим замовленням.

— **Сталеві «криївки» — лише один із проєктів у межах Сталевого Фронту Ріната Ахметова. Що ще нагального ви виготовляєте або плануєте виготовляти для військових?**

— Зараз наші основні напрями – це розмінування територій та забезпечення укриттів і фортифікацій. Про фортифікації я вже говорив: ми залучені до побудови лінії оборони. Там працюють наші люди, ми виділяємо техніку. Ми також беремо техніку підрядників і спрямовуємо її на закріплені за нами лінії оборони. Там люди виконують роботу під керівництвом військових: риють окопи, взводні опорні пункти, роблять, все, що потрібно.

Напрямок розмінування – це мініні трали. Зараз ми серійно виготовляємо трали КМТ-7, вже понад 10 одиниць передали війську. Щомісяця виробляємо та безплатно передаємо армії по п'ять тралів.

Ще один напрям – це різні модифікації укриттів. Ми вже зробили командні пункти. А зараз обговорюємо виробництво «криївок» для операторів дронів. Це менший формат «криївки»: за проєктом 3 м завдовжки та 2,5 м заввишки, ще легша за ту, яку ми зараз виробляємо. І вона буде легко збиратися й розбиратися. «Криївка» також встановлюватиметься під землею, щоб хлопці могли швидко окопатися, зробити собі безпечне укриття і вже з нього працювати.

Ми також розробляємо ще один напрям, який стосується стабілізаційних медичних пунктів. Думаю, десь через місяць ми зможемо більш предметно показати, що це таке і як ним зможуть користуватися наші медики. Медпункти зараз розробляються, думаю, скоро ми зробимо перший екземпляр.

|

[Прямий канал](#)

<https://metinvestholding.com/ua/media/news/oleksandr-mironenko-35-opornih-punktiv-dlya-zsu-vzhe-pobudovano-silami-metnvestu-v-planah-sche-90>